

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 381

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

13 listopada 2020

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1693 z dnia 11 listopada 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/848 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do daty rozpoczęcia jego stosowania oraz niektórych innych dat, o których mowa w tym rozporządzeniu ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1694 z dnia 11 listopada 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 168/2013 w odniesieniu do szczególnych środków dotyczących pojazdów kategorii L z końcowej partii produkcji w odpowiedzi na pandemię COVID-19 ⁽¹⁾ 4

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/1695 z dnia 12 listopada 2020 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/1696 z dnia 12 listopada 2020 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli 8

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1697 z dnia 12 października 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru powołanej na mocy Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w odniesieniu do decyzji nr 0010 w sprawie przyjęcia załącznika 3 do Umowy 18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Decyzja Rady (UE) 2020/1698 z dnia 12 października 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru powołanej na mocy Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w odniesieniu do decyzji nr 0011 w sprawie przyjęcia załącznika 4 do Umowy	20
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1699 z dnia 12 listopada 2020 r. zmieniająca decyzję 2010/413/ WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu	22
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1700 z dnia 12 listopada 2020 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli	24

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/1693

z dnia 11 listopada 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/848 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do daty rozpoczęcia jego stosowania oraz niektórych innych dat, o których mowa w tym rozporządzeniu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 ⁽²⁾, które weszło w życie dnia 17 czerwca 2018 r., ustanawia nowe ramy regulacyjne w odniesieniu do produkcji ekologicznej. Aby zapewnić sprawne przejście od poprzednich ram regulacyjnych do nowych ram regulacyjnych, rozporządzenie to przewiduje datę rozpoczęcia stosowania w dniu 1 stycznia 2021 r.
- (2) W dniu 30 stycznia 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia uznała, że epidemia COVID-19 stanowi „zagrożenie dla zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym”, a w dniu 11 marca 2020 r. uznała ją za pandemię. Pandemia COVID-19 doprowadziła do nadzwyczajnych okoliczności wymagających znacznych wysiłków ze strony sektora produkcji ekologicznej, których nie można było przewidzieć w momencie przyjmowania rozporządzenia (UE) 2018/848.
- (3) Pandemia COVID-19 oraz związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego stanowią bezprecedensowe wyzwanie dla państw członkowskich i są dużym obciążeniem dla podmiotów prowadzących produkcję ekologiczną (zwaną dalej „podmiotami”). Podmioty skupiają zatem swoje wysiłki na utrzymaniu produkcji ekologicznej i przepływów handlowych i nie mogą jednocześnie przygotować się na wejście w życie nowych ram regulacyjnych na mocy rozporządzenia (UE) 2018/848. W związku z tym jest wysoce prawdopodobne, że państwa członkowskie i podmioty nie będą w stanie zapewnić właściwego wdrożenia i stosowania tego rozporządzenia od dnia 1 stycznia 2021 r., jak pierwotnie przewidziano.
- (4) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie sektora produkcji ekologicznej, zagwarantować pewność prawa i uniknąć potencjalnych zakłóceń na rynku, należy odroczyć datę rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz niektóre inne daty, o których mowa w tym rozporządzeniu, wynikające z tej daty.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 19 października 2020 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

- (5) Biorąc pod uwagę skalę pandemii COVID-19 i związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego, jej rozwój epidemiologiczny, a także dodatkowe zasoby potrzebne państwom członkowskim i podmiotom, należy odroczyć datę rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2018/848 o rok.
- (6) Kilka dat związanych z odstępstwami, sprawozdaniami lub uprawnieniami przyznanymi Komisji w celu zakończenia lub przedłużenia obowiązywania odstępstw wynika bezpośrednio z daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2018/848. W związku z tym należy również odroczyć te daty o rok. Odpowiednie daty ustalono z uwzględnieniem czasu potrzebnego na dostosowanie się przez podmioty do zakończenia obowiązywania odstępstw lub, w przypadku państw członkowskich i Komisji, na zgromadzenie wystarczających informacji na temat dostępności niektórych środków produkcji, w odniesieniu do których przyznano odstępstwa, lub na przedstawienie przez Komisję sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady oraz przygotowanie wniosku ustawodawczego lub aktów delegowanych.
- (7) Pandemia COVID-19 oraz związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego stanowią również bezprecedensowe wyzwanie dla państw trzecich i dla podmiotów z siedzibą w państwach trzecich. W związku z tym w odniesieniu do państw trzecich, które zostały uznane za równoważne na podstawie art. 33 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 ^(*), należy przedłużyć termin wygaśnięcia ich uznania o rok do dnia 31 grudnia 2026 r., tak aby takie państwa trzecie miały wystarczająco dużo czasu na zmianę swojego statusu poprzez zawarcie umowy handlowej z Unią albo poprzez pełne przestrzeganie przez ich podmioty rozporządzenia (UE) 2018/848 bez niepotrzebnych zakłóceń handlu produktami ekologicznymi.
- (8) Podobnie należy przedłużyć o rok, do dnia 31 grudnia 2024 r., termin wygaśnięcia uznania organów kontrolnych i jednostek certyfikujących w państwach trzecich udzielonego na podstawie art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, aby dać tym organom kontrolnym i jednostkom certyfikującym oraz ich certyfikowanym podmiotom w państwach trzecich wystarczająco dużo czasu na przezwycięzenie skutków pandemii COVID-19 oraz na przygotowanie się na nowe ramy regulacyjne ustanowione rozporządzeniem (UE) 2018/848.
- (9) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, w szczególności zapewnienie sprawnego funkcjonowania sektora produkcji ekologicznej, zagwarantowanie pewności prawa i uniknięcie potencjalnych zakłóceń na rynku w związku z nadzwyczajnymi okolicznościami spowodowanymi pandemią COVID-19, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skutki proponowanych działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (10) Z uwagi na pandemię COVID-19, która spowodowała nadzwyczajne okoliczności w odniesieniu do produkcji ekologicznej wymagające podjęcia natychmiastowych działań, należy przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (11) Z uwagi na nadrzędną potrzebę natychmiastowego zapewnienia w obecnych okolicznościach pewności prawa w sektorze produkcji ekologicznej, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2018/848 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29 ust. 4 datę „31 grudnia 2024 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2025 r.”;
- 2) w art. 48 ust. 1 akapit drugi datę „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2026 r.”;
- 3) w art. 49 datę „31 grudnia 2021 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2022 r.”;

^(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

- 4) w art. 53 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 datę „31 grudnia 2035 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2036 r.”;
 - b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w wyrażeniu wprowadzającym datę „1 stycznia 2028 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2029 r.”;
 - (ii) w lit. a) datę „31 grudnia 2035 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2036 r.”;
 - c) w ust. 3 datę „1 stycznia 2026 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2027 r.”;
 - d) w ust. 4 datę „1 stycznia 2025 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2026 r.”, a datę „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2026 r.”;
 - e) w ust. 7 akapit pierwszy w wyrażeniu wprowadzającym datę „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2026 r.”;
- 5) w art. 57 ust. 1 datę „31 grudnia 2023 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2024 r.”;
- 6) w art. 60 datę „1 stycznia 2021 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2022 r.”;
- 7) art. 61 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.”;
- 8) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:
- a) w części I pkt 1.5 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w akapicie drugim datę „31 grudnia 2030 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2031 r.”;
 - (ii) w akapicie trzecim datę „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2026 r.”;
 - b) w części II wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w pkt 1.9.1.1. lit. a) datę „1 stycznia 2023 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2024 r.”;
 - (ii) w pkt 1.9.2.1. lit. a) datę „1 stycznia 2023 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2024 r.”;
 - (iii) w pkt 1.9.3.1. lit. c) w wyrażeniu wprowadzającym datę „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2026 r.”;
 - (iv) w pkt 1.9.4.2. lit. c) w wyrażeniu wprowadzającym datę „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2026 r.”;
 - c) w części III pkt 3.1.2.1. akapit drugi datę „1 stycznia 2021 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2022 r.”;
 - d) w części VII pkt 1.1. datę „31 grudnia 2023 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2024 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D. M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/1694**z dnia 11 listopada 2020 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 168/2013 w odniesieniu do szczególnych środków dotyczących pojazdów kategorii L z końcowej partii produkcji w odpowiedzi na pandemię COVID-19****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryzys związany z COVID-19 spowodował zakłócenia w łańcuchu dostaw krytycznych części i komponentów do pojazdów kategorii L oraz znaczny spadek popytu na te pojazdy. Znacząco opóźniły one wyprzedaż przez producentów zapasów pojazdów spełniających normę Euro 4, które zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 ⁽³⁾ należy zarejestrować zanim etap normy środowiskowej Euro 5 zacznie obowiązywać w dniu 1 stycznia 2021 r.
- (2) Przepisy dotyczące końcowej partii produkcji określone w rozporządzeniu (UE) nr 168/2013 pozwalają producentom na dalsze udostępnianie na rynku, rejestrację lub dopuszczanie ograniczonej liczby będących w zapasach producentów pojazdów kategorii L, które nie mogą być udostępniane na rynku lub nie mogą być dłużej udostępniane na rynku z powodu wejścia w życie nowych wymogów technicznych, w oparciu o które pojazdy tych nie homologowano.
- (3) Biorąc pod uwagę zakłócenia spowodowane przez kryzys związany z COVID-19, wydaje się, że przepisy dotyczące końcowej partii produkcji zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 168/2013 nie stanowią odpowiedniego mechanizmu pozwalającego na rozwiązanie problemu ilości pojazdów kategorii L spełniających normę Euro 4, które producenci będą mieli w zapasach, gdy zacznie obowiązywać etap normy środowiskowej Euro 5.
- (4) Zważywszy na wyjątkowe okoliczności spowodowane kryzysem związanym z COVID-19 oraz aby uniknąć potencjalnych zakłóceń na rynku, konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) nr 168/2013 w celu uwzględnienia szczególnych środków dotyczących pojazdów z końcowej partii produkcji w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19.
- (5) W celu zapewnienia, aby stosowanie tych szczególnych środków dotyczących końcowej partii produkcji było ograniczone do pojazdów, które producenci posiadali w zapasach w momencie wprowadzenia przez poszczególne państwa ograniczeń w poruszaniu się, liczba pojazdów objętych tymi szczególnymi środkami dotyczącymi końcowej partii produkcji nie powinna przekraczać liczby pojazdów kategorii L spełniających normę Euro 4, które były w zapasach producentów w dniu 15 marca 2020 r.
- (6) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zmiana przepisów rozporządzenia (UE) nr 168/2013 dotyczących końcowej partii produkcji mających zastosowanie w odniesieniu do roku 2021 w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiar i skutki działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (7) Z uwagi na pilną potrzebę związaną z wyjątkowymi okolicznościami spowodowanymi kryzysem związanym z COVID-19, należy przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 29 października 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 3 listopada 2020 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 52).

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 168/2013.
- (9) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozdziale XI rozporządzenia (UE) nr 168/2013 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 44a

Szczególne środki dotyczące pojazdów z końcowej partii produkcji w odpowiedzi na pandemię COVID-19

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 44 i z zastrzeżeniem ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu pojazdy zgodne z typem pojazdu, którego homologacja typu UE utraci ważność z dniem 1 stycznia 2021 r. na podstawie art. 37 ust. 2 lit. a), mogą być udostępniane na rynku, rejestrowane lub dopuszczane jako pojazdy z końcowej partii produkcji do dnia 31 grudnia 2021 r.
2. Liczba pojazdów z końcowej partii produkcji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie może przekraczać liczby pojazdów posiadających homologację typu UE, która utraci ważność z dniem 1 stycznia 2021 r. na podstawie art. 37 ust. 2 lit. a), będących w zapasach producentów w dniu 15 marca 2020 r.
3. Producent chcący skorzystać z odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek do organu krajowego każdego z państw członkowskich, w którym dane pojazdy mają zostać udostępnione na rynku, zarejestrowane lub dopuszczone, wskazując liczbę pojazdów z końcowej partii produkcji, w odniesieniu do których ubiega się o odstępstwo, o którym mowa w ust. 1.

W terminie miesiąca od otrzymania wniosku odpowiedni organ krajowy podejmuje decyzję, czy zezwolić na rejestrację tych pojazdów z końcowej partii produkcji na swoim terytorium i w jakiej liczbie.

4. Na świadectwie zgodności pojazdów dopuszczonych na podstawie ust. 1 umieszcza się specjalną wzmiankę kwalifikującą pojazd jako »2021 – pojazd z końcowej partii produkcji«.
5. Do dnia 1 lipca 2021 r. państwa członkowskie informują Komisję o liczbie pojazdów, którym przyznano status pojazdu z końcowej partii produkcji na podstawie niniejszego artykułu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D. M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2020/1695

z dnia 12 listopada 2020 r.

wykonujące rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 46 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 marca 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 267/2012.
- (2) W dniu 18 czerwca 2020 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2020/847 ⁽²⁾.
- (3) W następstwie wyroku Sądu w sprawie T-490/18 ⁽³⁾ należy skreślić Neda Industrial Group z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2020 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. ROTH

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 24.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/847 z dnia 18 czerwca 2020 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 196 z 19.6.2020, s. 1).

⁽³⁾ Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r., Neda Industrial Group przeciwko Radzie Unii Europejskiej, T-490/18, ECLI:EU:T:2020:318.

ZAŁĄCZNIK

W części I sekcja B (Podmioty) załącznika IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012 skreśla się wpis w brzmieniu:

„47. Neda Industrial Group”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2020/1696**z dnia 12 listopada 2020 r.****wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/2063 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 13 listopada 2017 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2017/2063.
- (2) Dnia 11 listopada 2019 r. Rada, ze względu na utrzymujący się w Wenezueli kryzys polityczny, gospodarczy, społeczny i humanitarny oraz utrzymujące się działania podważające zasady demokracji, praworządność i poszanowanie praw człowieka, przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/1893 ⁽²⁾, którą przedłużyła do dnia 14 listopada 2020 r. obowiązywanie środków ograniczających, w tym wszystkich wpisów w wykazie dotyczących osób poddanych środkom ograniczającym. W tym samym dniu Rada przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1891 ⁽³⁾, na mocy którego zmieniono informacje odnoszące się do ośmiu umieszczonych w wykazie osób.
- (3) Dnia 21 grudnia 2019 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym stwierdził, że decyzja Sądu Najwyższego Wenezueli i nieuznanego Zgromadzenia Konstytucyjnego o pozbawieniu czterech członków Zgromadzenia Narodowego ich konstytucyjnego immunitetu parlamentarnego stanowi poważne naruszenie przepisów konstytucyjnych, praworządności oraz demokratycznej zasady podziału władz. W oświadczeniu wyraźnie stwierdzono, że Unia będzie nadal śledzić rozwój sytuacji, i wskazano, że jest gotowa użyć wszelkich dostępnych jej instrumentów – w tym ukierunkowanych środków nieszkodzących obywatelom Wenezueli – by propagować demokrację, praworządność i prawa człowieka.
- (4) Dnia 9 stycznia 2020 r. Wysoki Przedstawiciel wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym stwierdził, że niedawne akty przeciwko jednemu demokratycznie wybranemu organowi w Wenezueli, Zgromadzeniu Narodowemu, i wielu jego członkom, w tym przewodniczącemu Zgromadzenia Narodowego, dodatkowo nasiliły kryzys wenezuelski oraz że próby przymusowego blokowania legalnego procesu wyborczego w prezydium Zgromadzenia Narodowego w dniu 5 stycznia 2020 r. oraz użycie siły wobec przewodniczącego i kilku prawodawców w celu uniemożliwienia im dostępu do Zgromadzenia Narodowego są absolutnie nie do przyjęcia. W oświadczeniu tym wskazał również, że sesja głosowania, która doprowadziła do tak zwanego „wyboru” Luisa Parry, nie była legalna, ponieważ nie przestrzegano procedur prawnych ani demokratycznych zasad konstytucyjnych, oraz że członkowie Zgromadzenia Narodowego muszą być w stanie wykonywać swój mandat parlamentarny otrzymany od ludności Wenezueli w warunkach wolnych od jakiegokolwiek zastraszania lub represji. Ponadto, z uwagi na te poważne działania i decyzje podważające demokrację, praworządność i prawa człowieka w oświadczeniu stwierdzono, że Unia zobowiązuje się rozpocząć pracę nad ukierunkowanymi środkami przeciwko osobom zaangażowanym w naruszanie tych zasad i praw.
- (5) Dnia 4 czerwca 2020 r. Wysoki Przedstawiciel wydał w imieniu Unii oświadczenie w sprawie ostatnich wydarzeń w Wenezueli, w tym decyzji Sądu Najwyższego Wenezueli z dnia 26 maja 2020 r. w sprawie zatwierdzenia Luisa Parry jako przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego. W oświadczeniu podkreślono, że Unia jest zdania, iż głosowanie, które doprowadziło do tak zwanego „wyboru” Luisa Parry, jest bezprawne, gdyż nie odbyło się zgodnie z procedurami prawnymi ani z demokratycznymi zasadami konstytucyjnymi. Stwierdzono w nim również, że ostatnie wydarzenia pogłębiły długi kryzys instytucjonalno-polityczny w Wenezueli i zawęziły demokratyczną i konstytucyjną przestrzeń w tym kraju. W oświadczeniu tym powtórzono stanowisko Unii, zgodnie z którym trwałe wyjście

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 21.

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1893 z dnia 11 listopada 2019 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. L 291 z 12.11.2019, s. 42).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/1891 z dnia 11 listopada 2019 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. L 291 z 12.11.2019, s. 13).

z kryzysu wenezuelskiego może zostać osiągnięte jedynie w drodze autentycznego i pluralistycznego procesu politycznego, oraz podkreślono, że Unia odrzuca wszystkiego rodzaju przemoc, w tym wszelkie próby działań o charakterze wojskowym lub z użyciem przemocy. W tym kontekście Unia zauważyła, że niedawne porozumienie między krajowymi podmiotami dotyczące pomocy humanitarnej stanowi pozytywny krok, i podkreśliła, że wszystkie strony powinny wspólnie i konstruktywnie działać w celu złagodzenia dramatycznego cierpienia narodu wenezuelskiego, które jest potęgowane przez pandemię COVID-19.

- (6) Dnia 16 czerwca 2020 r. Wysoki Przedstawiciel wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym podkreślił, że wolne i uczciwe wybory parlamentarne i prezydenckie, szanujące normy międzynarodowe, są kluczowe do przezwyciężenia kryzysu w Wenezueli oraz że niezależna i wyważona Rada Wyborcza oraz równe szanse umożliwiające udział partii politycznych i kandydatów stanowią podstawę wiarygodnego procesu wyborczego. Ponadto UE zaapelowała do rządu i opozycji, aby podjęły konstruktywne, pluralistyczne negocjacje dotyczące składu Rady Wyborczej i zniesienia zakazów nałożonych na partie opozycyjne.
- (7) Dnia 29 czerwca 2020 r., z uwagi na trwającą poważną sytuację w Wenezueli, Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2020/897 ⁽⁴⁾, na mocy którego środkiem ograniczającym poddano jedenaście osób.
- (8) W tym kontekście zgodnie z art. 17 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2063 Rada dokonała przeglądu wykazu zamieszczonego w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2017/2063 i stwierdziła, że należy utrzymać środki ograniczające wobec wszystkich osób umieszczonych w tym wykazie.
- (9) Rada stwierdziła także, że należy zaktualizować uzasadnienia dotyczące czternastu osób, a nazwiska wszystkich osób umieszczonych w wykazie powinny zostać zapisane wielkimi literami.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IV do rozporządzenia (UE) 2017/2063,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2017/2063 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/897 z dnia 29 czerwca 2020 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. L 205I z 29.6.2020, s. 1).

Załącznik IV do rozporządzenia (UE) 2017/2063 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ OSÓB FIZYCZNYCH I PRAWNYCH, PODMIOTÓW I ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 8 UST. 3

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Néstor Luis REVEROL TORRES	Data urodzenia: 28 października 1964 r. Płeć: mężczyzna	Od 2016 r. minister spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i pokoju. W kwietniu 2019 r. mianowany także wiceprezydentem ds. robót i usług publicznych i sekretarzem wykonawczym Sztabu Generalnego ds. Energii Elektrycznej. Były generalny dowódca Boliwariańskiej Gwardii Narodowej został awansowany na generała Boliwariańskiej Gwardii Narodowej w sierpniu 2020 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym stosowanie tortur wobec więźniów (politycznych), oraz represje wobec demokratycznej opozycji w Wenezueli, w tym zakaz i tłumienie demonstracji politycznych, dokonywane przez siły bezpieczeństwa pod jego dowództwem.	22.1.2018
2.	Gustavo Enrique GONZÁLEZ LÓPEZ	Data urodzenia: 2 listopada 1960 r. Płeć: mężczyzna	Ponownie mianowany szefem Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN) 30 kwietnia 2019 r. Wcześniej doradca ds. bezpieczeństwa i wywiadu w Kancelarii Prezydenta od 8 stycznia 2019 r. do 30 kwietnia 2019 r. oraz szef SEBIN do października 2018 r. Jako szef SEBIN odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka (w tym arbitralne zatrzymania, niehumanitarne i poniżające traktowanie oraz tortury) oraz represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Wenezueli.	22.1.2018
3.	Tibisay LUCENA RAMÍREZ	Data urodzenia: 26 kwietnia 1959 r. Płeć: kobieta	Przewodnicząca Krajowej Rady Wyborczej (<i>Consejo Nacional Electoral</i> lub CNE) od kwietnia 2006 r. do czerwca 2020 r. Jej działania i strategię podważają demokrację i praworządność w Wenezueli, między innymi związku z tym, że nie zapewniła zachowania bezstronności i niezależności CNE zgodnie z konstytucją Wenezueli, a tym samym ułatwiła utworzenie Zgromadzenia Konstytucyjnego i ponowny wybór Nicolása Maduro w maju 2018 r. w wyborach prezydenckich, które nie były ani wolne, ani uczciwe.	22.1.2018
4.	Antonio José BENAVIDES TORRES	Data urodzenia: 13 czerwca 1961 r. Płeć: mężczyzna	Do stycznia 2018 r. szef rządu Okręgu Stołecznego (<i>Distrito Capital</i>). Generalny dowódca Boliwariańskiej Gwardii Narodowej do 21 czerwca 2017 r. Uczestniczył w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Wenezueli i jest odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, których dopuściła się Boliwariańska Gwardia Narodowa będąca pod jego dowództwem. Jego działania i strategię jako generalnego dowódcy Boliwariańskiej Gwardii Narodowej, w tym dopuszczenie do tego, by Boliwariańska Gwardia Narodowa przewodziła działaniom policyjnym wobec demonstracji politycznych oraz jego publiczne wypowiedzi nawołujące do tego, by sądy wojskowe sprawowały jurysdykcję nad ludnością cywilną, podważają praworządność w Wenezueli.	22.1.2018

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
5.	Maikel José MORENO PÉREZ	Data urodzenia: 12 grudnia 1965 r. Płeć: mężczyzna	Prezes oraz były wiceprezes Sądu Najwyższego Wenezueli (<i>Tribunal Supremo de Justicia</i>). Pełniąc te funkcje, popierał i ułatwiał działania i strategię rządu, które podważały demokrację i praworządność w Wenezueli; jest odpowiedzialny za działania i wypowiedzi uzurpujące władzę Zgromadzenia Narodowego, m.in. za powołanie Krajowej Rady Wyborczej (CNE) w czerwcu 2020 r oraz zawieszenie i wymianę zarządów trzech partii opozycyjnych w czerwcu i lipcu 2020 r.	22.1.2018
6.	Tarek William SAAB HALABI	Data urodzenia: 10 września 1963 r. Miejsce urodzenia: El Tigre, stan Anzoátegui, Wenezuela Płeć: mężczyzna	Wenezuelski prokurator generalny mianowany przez Zgromadzenie Konstytucyjne. Pełniąc tę funkcję, jak i poprzednie funkcje Rzecznika Praw Obywatelskich i przewodniczącego Republikańskiej Rady Moralnej (CMR), podważa demokrację i praworządność w Wenezueli poprzez publiczne popieranie działań wobec przeciwników rządu Wenezueli oraz popieranie pozbawienia Zgromadzenia Narodowego jego uprawnień.	22.1.2018
7.	Diosdado CABELLO RONDÓN	Data urodzenia: 15 kwietnia 1963 r. Płeć: mężczyzna	Przewodniczący Zgromadzenia Konstytucyjnego i pierwszy wiceprzewodniczący Zjednoczonej Socjalistycznej Partii Wenezueli (PSUV). Przyczyniał się do podważania demokracji i praworządności w Wenezueli, w tym poprzez wykorzystywanie mediów do publicznego atakowania i zastraszania opozycji politycznej, innych mediów i społeczeństwa obywatelskiego.	22.1.2018
8.	Tareck Zaidan EL-AISSAMI MADDAH	Data urodzenia: 12 listopada 1974 r. Płeć: mężczyzna	Wiceprezydent ds. gospodarki i minister ludowej władzy ds. ropy naftowej oraz przemysłu krajowego i produkcji. Jako były wiceprezydent Wenezueli z prawem nadzoru Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN) El-Aissami odpowiada za poważne naruszenia praw człowieka popełnione przez tę organizację, w tym za arbitralne zatrzymania, politycznie umotywowane dochodzenia, nieludzkie i poniżające traktowanie oraz tortury. Odpowiada także za popieranie i wdrażanie strategii i działań podważających demokrację i praworządność, w tym za zakaz publicznych demonstracji oraz kierowanie »komórką przeciwwzmacnową« prezydenta Maduro, której działania wymierzone były w społeczeństwo obywatelskie i opozycję demokratyczną.	25.6.2018
9.	Sergio José RIVERO MARCANO	Data urodzenia: 8 listopada 1964 r. Płeć: mężczyzna	Inspektor generalny Boliwariańskich Narodowych Sił Zbrojnych (FANB), głównodowodzący Boliwariańskiej Gwardii Narodowej do 16 stycznia 2018 r. Uczestniczył w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Wenezueli, odpowiada też za poważne naruszenia praw człowieka popełniane przez Boliwariańską Gwardię Narodową pod jego dowództwem, w tym za nadmierne użycie siły oraz arbitralne zatrzymania i znęcanie się nad członkami społeczeństwa obywatelskiego i opozycji. Jego działania i strategię jako generalnego dowódcy Boliwariańskiej Gwardii Narodowej, w tym dokonywane przez tę gwardię napaści na członków demokratycznie wybranego Zgromadzenia Narodowego i zastraszanie dziennikarzy donoszących o nieuczciwych wyborach do nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego podważały demokrację i praworządność w Wenezueli.	25.6.2018

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
10.	Jesús Rafael SUÁREZ CHOURIO	Data urodzenia: 19 lipca 1962 r. Płeć: mężczyzna	Głównodowodzący wenezuelskiej Boliwariańskiej Armii Narodowej. Były szef Sztabu Generalnego przy głównodowodzącym, były dowódca wenezuelskiej Boliwariańskiej Armii Narodowej i były dowódca wenezuelskiego Kompleksowego Regionu Obrony Strefy Centralnej (REDI Central). Odpowiada za poważne naruszenia praw człowieka dokonane przez siły pod jego dowództwem w czasie jego kadencji jako generalnego dowódcy wenezuelskiej Boliwariańskiej Armii Ludowej, w tym za nadużywanie siły i znęcanie się nad zatrzymanymi. Działal przeciwko opozycji demokratycznej i popierał wykorzystywanie sądów wojskowych do prowadzenia procesów przeciwko protestującym osobom cywilnym.	25.6.2018
11.	Iván HERNÁNDEZ DALA	Data urodzenia: 18 maja 1966 r. Płeć: mężczyzna	Szef dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (DGCIM) od stycznia 2014 r. i szef gwardii prezydenckiej od września 2015 r. Jako szef DGCIM Iván Hernández Dala odpowiada za poważne naruszenia praw człowieka i represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej popełniane przez członków DGCIM pod jego dowództwem, w tym za stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych.	25.6.2018
12.	Delcy Eloina RODRÍGUEZ GÓMEZ	Data urodzenia: 18 maja 1969 r. Płeć: kobieta	Wiceprezydent Wenezueli, była przewodnicząca nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego i była członkini komisji prezydenckiej do nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego. Jej działania w komisji prezydenckiej, a następnie jako przewodniczącej nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego podważyły demokrację i praworządność w Wenezueli, między innymi poprzez uzurpowanie uprawnień Zgromadzenia Narodowego i wykorzystując je do wymierzania działań w opozycję i do niedopuszczania jej do udziału w procesie politycznym.	25.6.2018
13.	Elías José JAUA MILANO	Data urodzenia: 16 grudnia 1969 r. Płeć: mężczyzna	Były minister władzy ludowej na rzecz edukacji. Były przewodniczący komisji prezydenckiej na rzecz utworzenia nielegalnego Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego. Ze względu na swoją przewodnią rolę w utworzeniu nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego odpowiada za podważanie demokracji i praworządności w Wenezueli.	25.6.2018
14.	Sandra OBLITAS RUZZA	Data urodzenia: 7 czerwca 1969 r. Płeć: kobieta	Rektor Uniwersytetu Boliwariańskiego w Wenezueli (<i>Universidad Bolivariana de Venezuela</i>). Była wiceprzewodniczącą Krajowej Rady Wyborczej (CNE) i była przewodniczącą Komisji Rejestru Wyborców i Rejestru Ludności. Odpowiada za działania CNE, które podważyły demokrację w Wenezueli, w tym za ułatwianie utworzenia nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego i manipulowanie procesem wyborczym.	25.6.2018
15.	Freddy Alirio BERNAL ROSALES	Data urodzenia: 16 czerwca 1962 r. Miejsce urodzenia: San Cristóbal, stan Táchira, Wenezuela Płeć: mężczyzna	Szef Krajowego Ośrodka Kontroli Komitetu na rzecz Miejscowych Dostaw i Produkcji (CLAP) oraz zarządzający (hisp. protector) stanem Táchira. Także komisarz generalny Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN). Jako szef CLAP i zarządzający stanem Táchira może korzystać z Sił Specjalnych (FAES) i wpływać na nominacje sędziów i prokuratorów. Odpowiada za podważanie demokracji przez manipulowanie dystrybucją programów CLAP wśród wyborców. Oprócz tego, jako komisarz generalny SEBIN odpowiada za działania SEBIN obejmujące poważne naruszenia praw człowieka, takie jak arbitralne zatrzymania.	25.6.2018

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
16.	Katherine Nayarith HARRINGTON PADRÓN	Data urodzenia: 5 grudnia 1971 r. Płeć: kobieta	W okresie od lipca 2017 r. do października 2018 r. zastępca prokuratora generalnego. Powołana na stanowisko zastępcy prokuratora generalnego z naruszeniem konstytucji przez Sąd Najwyższy, nie zaś przez Zgromadzenie Narodowe. Odpowiada za podważanie demokracji i praworządności w Wenezueli, między innymi przez wszczynanie politycznie umotywowanych postępowań karnych i nieprawidłowe dochodzenie w sprawie zarzutów o naruszenia praw człowieka przez reżim Maduro.	25.6.2018
17.	Socorro Elizabeth HERNÁNDEZ HERNÁNDEZ	Data urodzenia: 11 marca 1952 r. Płeć: kobieta	Do 12 czerwca 2020 r. członkini (szefowa) Krajowej Rady Wyborczej (CNE), a także członkini Krajowego Zarządu Wyborczego (JNE). Odpowiada za działania CNE, które podważyły demokrację w Wenezueli, w tym ułatwianie za utworzenia nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego i manipulowanie procesem wyborczym w związku z anulowanymi wyborami prezydenckimi w 2016 r., przełożeniem wyborów gubernatorskich w 2016 r. oraz przemieszczaniem punktów wyborczych z niewielkim wyprzedzeniem przed wyborami gubernatorskimi w 2017 r.	25.6.2018
18.	Xavier Antonio MORENO REYES	Płeć: mężczyzna	Sekretarz generalny Krajowej Rady Wyborczej (CNE) od 2009 r. do czerwca 2020 r. Pełniąc tę funkcję, odpowiada za zatwierdzanie decyzji CNE, które podważyły demokrację w Wenezueli, w tym za ułatwianie utworzenia nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego i manipulowanie procesem wyborczym.	25.6.2018
19.	Néstor Neptali BLANCO HURTADO	Data urodzenia: 26 września 1982 r. Numer identyfikacyjny: V-15222057 Płeć: mężczyzna	Major w Boliwariańskiej Gwardii Narodowej; działał wraz z urzędnikami dykcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od grudnia 2017 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i znęcanie się nad zatrzymanymi w obiektach DGCIM.	27.9.2019
20.	Rafael Ramón BLANCO MARRERO	Data urodzenia: 28 lutego 1968 r. Numer identyfikacyjny: V-6250588 Płeć: mężczyzna	Zastępca dyrektora w dykcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od grudnia 2018 r. i generał dywizji w armii boliwariańskiej od 5 lipca 2019 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych w obiektach DGCIM, które to naruszenia popełniali funkcjonariusze DGCIM pod jego dowództwem. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
21.	Carlos Alberto CALDERÓN CHIRINOS	Numer identyfikacyjny: V-10352300 Płeć: mężczyzna	Piastuje wysokie stanowisko (określany jako komisarz, dyrektor i dyrektor generalny) w Boliwariańskich Narodowych Służbach Wywiadowczych (SEBIN). Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i znęcanie się nad zatrzymanymi w obiektach SEBIN. W szczególności brał udział w torturowaniu i okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniu zatrzymanych w należącem do SEBIN więzieniu El Helicoide oraz był odpowiedzialny za popełnianie ww. czynów.	27.9.2019

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
22.	Alexis Enrique ESCALONA MARRERO	Data urodzenia: 12 października 1962 r. Płeć: mężczyzna	Szef krajowego biura zwalczania przestępczości zorganizowanej i finansowania terroryzmu (ONDOFT) od stycznia 2018 r. do maja 2019 r. Krajowy dowódca krajowej jednostki ds. zwalczania wymuszeń i porwań (<i>Comando Nacional Antiextorsión y Secuestro</i> (CONAS)) w okresie między rokiem 2014 a 2017. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych osób przez członków CONAS pod jego dowództwem. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego stosowane przez członków CONAS pod jego dowództwem.	27.9.2019
23.	Rafael Antonio FRANCO QUINTERO	Data urodzenia: 14 października 1973 r. Numer identyfikacyjny: V-11311672 Płeć: mężczyzna	Agent Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN). Szef ochrony w między-narodowym porcie lotniczym Maiquetía. Szef działu dochodzeń w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od roku 2017 do grudnia 2018 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych osób przez członków DGCIM pod jego dowództwem. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej stosowane przez członków DGCIM pod jego dowództwem. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
24.	Alexander Enrique GRANKO ARTEAGA	Data urodzenia: 25 marca 1981 r. Numer identyfikacyjny: V-14970215 Płeć: mężczyzna	Szef (dyrektor) wydziału spraw specjalnych w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)). Awansowany na stopień podpułkownika Boliwariańskiej Gwardii Narodowej 1 lipca 2020 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły skutkujące śmiercią lub uszkodzeniem ciała oraz złe traktowanie – przez niego samego oraz członków DGCIM pod jego dowództwem – osób zatrzymanych w obiektach DGCIM. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego stosowane przez członków DGCIM pod jego dowództwem; brał także udział bezpośrednio w stosowaniu tych represji. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
25.	Hannover Esteban GUERRERO MIJARES	Data urodzenia: 14 stycznia 1971 r. Płeć: mężczyzna	Szef działu dochodzeń w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od kwietnia do sierpnia 2019 roku. Jako szef działu dochodzeń nadzorował obiekt DGCIM w miejscowości Boleita. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie – przez niego samego oraz członków DGCIM pod jego dowództwem – zatrzymanych osób, zwłaszcza w obiekcie w Boleita. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
26.	José Adelino ORNELAS FERREIRA Alias: José Adelino ORNELLA FERREIRA / José Adelino ORNELLAS FERREIRA	Data urodzenia: 14 grudnia 1964 r. Miejsce urodzenia: Caracas, dystrykt stołeczny, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-7087964 Płeć: mężczyzna	Sekretarz generalny Rady Obrony Narodowej od 26 lipca 2019 r. i szef Sztabu Generalnego przy głównodowodzącym od września 2020 r. Były dowódca stołecznego strategicznego zintegrowanego regionu obronnego (REDI Capital), były szef sztabu i były zastępca szefa dowództwa strategicznego	29.6.2020

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
			i operacyjnego Boliwariańskich Narodowych Sił Zbrojnych Wenezueli (CEOFANB). Pełniąc te funkcje, wspierał i ułatwiał działania i strategię rządu Wenezueli, które podważały demokrację i praworządność w Wenezueli. Ponosi odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka i represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w Wenezueli, w tym poprzez utrudnianie świadczenia pomocy humanitarnej i nadmierne stosowanie siły przez członków boliwariańskich sił zbrojnych (FANB), oraz podległych sił pod jego dowództwem, w tym sił strategicznego zintegrowanego regionu obronnego (REDI), zintegrowanej strefy operacji obronnych (ZODI) i Boliwariańskiej Gwardii Narodowej.	
27.	Gladys del Valle REQUENA	Data urodzenia: 9 listopada 1952 r. Miejsce urodzenia: Puerto Santo, Sucre, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-4114842 Płeć: kobieta	Członkini, a od 26 października 2018 r. druga wiceprzewodnicząca nieuznanego Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego (ANC). W ramach swojej wiodącej roli w nieuznanym ANC podważała demokrację i praworządność w Wenezueli, w tym poprzez podpisanie dekretu, który pozbawił immunitetu parlamentarnego przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Wenezueli Juana Guaidó.	29.6.2020
28.	Tania Valentina DÍAZ GONZÁLEZ	Data urodzenia: 18 czerwca 1963 r. Miejsce urodzenia: Caracas, dystrykt stołeczny, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-6432672 Płeć: kobieta	Członkini, a od 4 stycznia 2018 r. pierwsza wiceprzewodnicząca nieuznanego Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego (ANC). W swojej wiodącej roli w nieuznanym ANC podważała demokrację i praworządność w Wenezueli, w tym poprzez podpisanie dekretu, który pozbawił immunitetu parlamentarnego przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Wenezueli Juana Guaidó.	29.6.2020
29.	Elvis Eduardo HIDROBO AMOROSO	Data urodzenia: 4 sierpnia 1963 r. Miejsce urodzenia: Caracas, dystrykt stołeczny, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-7659695 Płeć: mężczyzna	Kontroler generalny od 23 października 2018 r., a wcześniej pierwszy i drugi wiceprzewodniczący nieuznanego Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego (ANC). Jego działania, podważające demokrację i praworządność w Wenezueli, to między innymi: stanie na czele nieuznanego ANC, podpisanie »ustawy przeciwko nienawiści« , uzasadnianie usunięcia z urzędu legalnie wybranego gubernatora z opozycji i zakazanie Juanowi Guaidó ubiegania się o jakikolwiek urząd publiczny.	29.6.2020
30.	Juan José MENDOZA JOVER	Data urodzenia: 11 marca 1969 r. Miejsce urodzenia: Trujillo, Wenezuela	Drugi wiceprezes Sądu Najwyższego Wenezueli (<i>Tribunal Supremo de Justicia</i> (TSJ)) i przewodniczący Izby Konstytucyjnej tego sądu od 24 lutego 2017 r. Jego działania podważały demokrację i praworządność w Wenezueli, także poprzez liczne orzeczenia wydane w ciągu ostatnich dwóch lat, które to orzeczenia ograniczyły lub podważały konstytucyjne uprawnienia demokratycznie wybranego organu ustawodawczego, jakim jest Zgromadzenie Narodowe.	29.6.2020

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
		Adres: Arnoldo Gabaldón, Candelaria, Edo. Trujillo Numer identyfikacyjny: V-9499372 Płeć: mężczyzna		
31.	Jorge Elieser MÁRQUEZ MONSALVE	Data urodzenia: 20 lutego 1971 r. Miejsce urodzenia: Caracas, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-8714253 Płeć: mężczyzna	Dyrektor generalny Krajowej Komisji Telekomunikacji (CONATEL) od 7 sierpnia 2017 r. Jego działania osłabiały demokrację i praworządność w Wenezueli, w tym poprzez poważne ograniczanie przysługujących obywatelom Wenezueli praw do wolnej prasy, wolności słowa i do informacji. Wykorzystywał specjalne uprawnienia Conatel w celu uciszania krytyki i dysydentów sprzeciwiających się reżimowi poprzez blokowanie stron internetowych, filtrowanie ich treści i utrudnianie dostępu do nich oraz poprzez cofanie licencji dla stacji radiowych i telewizyjnych oraz nieudzielanie nowych licencji.	29.6.2020
32.	Farik Karin MORA SALCEDO	Numer identyfikacyjny: V-8608523 Płeć: mężczyzna	Prokurator wchodzący w skład Wenezuelskiego Pierwszego Specjalnego Sądu Pierwszej Instancji piastujący stanowisko w Dyrekcji Generalnej ds. Kontrwywiadu Wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)). Jego działania podważające demokrację i praworządność w Wenezueli to między innymi wszczynanie politycznie umotywowanych postępowań karnych, które doprowadzały do arbitralnego zatrzymania członków Zgromadzenia Narodowego i innych urzędników sprzeciwiających się reżimowi Nicolasa Madura.	29.6.2020
33.	Dinorah Yoselin BUSTAMANTE PUERTA	Data urodzenia: 14 stycznia 1975 r. Numer identyfikacyjny: V-10002096 Płeć: kobieta	Prokurator wchodząca w skład Wenezuelskiego Pierwszego Specjalnego Sądu Pierwszej Instancji piastująca stanowisko w Dyrekcji Generalnej ds. Kontrwywiadu Wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)). Jej działania podważające demokrację i praworządność w Wenezueli to między innymi wszczynanie politycznie umotywowanych postępowań karnych, które doprowadzały do arbitralnego zatrzymania członków Zgromadzenia Narodowego i innych urzędników sprzeciwiających się reżimowi Nicolasa Madura.	29.6.2020
34.	Luis Eduardo PARRA RIVERO	Data urodzenia: 7 lipca 1978 r. Numer identyfikacyjny: V-14211633 Płeć: mężczyzna	Posel i wybrany niezgodnie z prawem przewodniczący Zgromadzenia Narodowego. Jako członek Zgromadzenia Narodowego zaaranżował wybory samego siebie na stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego 5 stycznia 2020 r., podważając tym samym demokrację i praworządność w Wenezueli. Wybory odbyły się w momencie, gdy żandarmeria wojskowa uniemożliwiła niektórym parlamentarzystom dotarcie do budynku Zgromadzenia Narodowego, i przy braku quorum. W związku z tym	29.6.2020

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
			członkowie opozycji musieli sami zorganizować się poza siedzibą Zgromadzenia Narodowego, aby ponownie wybrać Juana Guaidó na stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia. Wkrótce po zaaranżowanym wyborze Parry, wspieranym przez partię polityczną reżimu (PSUV), Parra został przychylnie przyjęty przez Nicolasa Madura i nieuznawane Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne (ANC).	
35.	Franklyn Leonardo DUARTE	Data urodzenia: 15 maja 1977 r. Numer identyfikacyjny: V-3304045 Płeć: mężczyzna	Posel i wybrany niezgodnie z prawem pierwszy wiceprzewodniczący Zgromadzenia Narodowego. Jako członek Zgromadzenia Narodowego zaaranżował wybory samego siebie na stanowisko pierwszego wiceprzewodniczącego Zgromadzenia Narodowego 5 stycznia 2020 r., podważając tym samym demokrację i praworządność w Wenezueli. Wybory odbyły się w momencie, gdy żandarmeria wojskowa uniemożliwiła niektórym parlamentarzystom dotarcie do budynku Zgromadzenia Narodowego, i przy braku kworum. W związku z tym członkowie opozycji musieli sami zorganizować się poza siedzibą Zgromadzenia Narodowego, aby ponownie wybrać Juana Guaidó na stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia. Wkrótce po zaaranżowanym wyborze Duarte wspieranym przez partię polityczną reżimu (PSUV), wybory do prezydium Zgromadzenia Narodowego zostały przychylnie przyjęte przez Nicolasa Madura i nieuznawane Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne (ANC).	29.6.2020
36.	José Gregorio NORIEGA FIGUEROA	Data urodzenia: 21 lutego 1969 r. Numer identyfikacyjny: V-8348784 Płeć: mężczyzna	Posel i wybrany niezgodnie z prawem drugi wiceprzewodniczący Zgromadzenia Narodowego. Nielegalnie mianowany dyrektorem zarządu ad hoc partii politycznej <i>Voluntad Popular</i> . Jako członek Zgromadzenia Narodowego zaaranżował wybory samego siebie na stanowisko drugiego wiceprzewodniczącego Zgromadzenia Narodowego 5 stycznia 2020 r., podważając tym samym demokrację i praworządność w Wenezueli. Wybory odbyły się w momencie, gdy żandarmeria wojskowa uniemożliwiła niektórym parlamentarzystom dotarcie do budynku Zgromadzenia Narodowego, i przy braku kworum. W związku z tym członkowie opozycji musieli sami zorganizować się poza siedzibą Zgromadzenia Narodowego, aby ponownie wybrać Juana Guaidó na stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia. Krótko po zaaranżowanym wyborze Noriega wspieranym przez partię polityczną reżimu (PSUV), wybory do prezydium Zgromadzenia Narodowego zostały przychylnie przyjęte przez Nicolasa Madura i nieuznawane Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne (ANC). W lipcu 2020 r. Noriega, z pomocą wenezuelskiego Sądu Najwyższego (<i>Tribunal Supremo de Justicia</i> (TSJ)) nielegalnie przejął przywództwo partii politycznej <i>Voluntad Popular</i> , tym samym dalej podważając demokrację w Wenezueli.	29.6.2020"

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2020/1697

z dnia 12 października 2020 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru powołanej na mocy Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w odniesieniu do decyzji nr 0010 w sprawie przyjęcia załącznika 3 do Umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”) została zatwierdzona w imieniu Unii decyzją Rady 2011/719/UE ⁽²⁾ i weszła w życie dnia 1 maja 2011 r.
- (2) Jednym z głównych celów Umowy jest poprawa długoletniej współpracy między Europą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki celem zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego na całym świecie oraz minimalizacja obciążeń ekonomicznych dla przemysłu lotniczego oraz operatorów lotniczych, wynikających ze zbędnego nadzoru regulacyjnego.
- (3) Zmiana 1 ⁽³⁾ do Umowy rozszerza zakres art. 2.B Umowy w celu objęcia nim, między innymi, licencjonowania i szkolenia personelu; jest ona stosowana tymczasowo od dnia 13 grudnia 2017 r. zgodnie z art. 3 decyzji Rady (UE) 2018/61 ⁽⁴⁾.
- (4) Zmieniony art. 5 Umowy przewiduje opracowanie nowych załączników do Umowy w odniesieniu do spraw objętych jej zakresem.
- (5) Obie wyspecjalizowane agencje w rozumieniu art. 1.F Umowy, a mianowicie Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) w przypadku Unii Europejskiej (UE) i Federalna Administracja Lotnictwa Cywilnego (FAA) w przypadku Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA), zaproponowały, aby Dwustronna Rada ds. Nadzoru przyjęła decyzję w sprawie opracowania nowego załącznika 3 do Umowy w celu objęcia nim wzajemnego uznawania ustaleń kontroli zgodności i dokumentacji, a także udzielania pomocy technicznej w zakresie licencjonowania pilotów turystycznych i kontroli zgodności.
- (6) Umożliwienie uproszczonej konwersji licencji pilota turystycznego i niektórych uprawnień pilota będzie stanowić sposób na zapewnienie, aby piloci mający miejsce zamieszkania w Unii wykonywali loty statkami powietrznymi na podstawie licencji/uprawnień wydanych zgodnie z regulacjami UE pod nadzorem organów państw członkowskich UE oraz utrzymywali i podnosili swoje kwalifikacje za pośrednictwem organizacji szkoleniowych UE. Przyniesie to również znaczne korzyści praktyczne dla wielu pilotów mających miejsce zamieszkania w Unii i USA, nie naruszając zasad bezpieczeństwa.
- (7) Art. 19.C Umowy stanowi, że poszczególne załączniki wchodzi w życie na mocy decyzji Dwustronnej Rady ds. Nadzoru powołanej na podstawie art. 3 tej Umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 9.11.2011, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/719/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań prawnych dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 291 z 9.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2018, s. 3.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/61 z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania zmiany do Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań prawnych dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 11 z 16.1.2018, s. 1).

- (8) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru zgodnie z art. 4 ust. 3 decyzji 2011/719/UE w odniesieniu do decyzji nr 0010 Dwustronnej Rady ds. Nadzoru w sprawie przyjęcia załącznika 3 do Umowy dotyczącego licencjonowania pilotów, zgodnie z art. 3.C.7 i 19.C tej Umowy.
- (9) Stanowisko Unii w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru powinno zatem być oparte na projekcie decyzji nr 0010 Dwustronnej Rady ds. Nadzoru oraz na wspólnej deklaracji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru, zgodnie z art. 3 i 19 Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (zwanej dalej „Umową”), w odniesieniu do przyjęcia decyzji Dwustronnej Rady ds. Nadzoru w sprawie przyjęcia załącznika 3 do Umowy, oparte jest na projekcie decyzji nr 0010 Dwustronnej Rady ds. Nadzoru oraz na podpisaniu wspólnego oświadczenia ⁽³⁾.

Artykuł 2

Decyzja Dwustronnej Rady ds. Nadzoru zostanie po jej przyjęciu opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 października 2020 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

⁽³⁾ Zob. dokument ST 11004/19 na <http://register.consilium.europa.eu>.

DECYZJA RADY (UE) 2020/1698**z dnia 12 października 2020 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru powołanej na mocy Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w odniesieniu do decyzji nr 0011 w sprawie przyjęcia załącznika 4 do Umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”) została zatwierdzona w imieniu Unii decyzją Rady 2011/719/UE ⁽²⁾ i weszła w życie dnia 1 maja 2011 r.
- (2) Jednym z głównych celów Umowy jest poprawa długoletniej współpracy między Europą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki celem zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego na całym świecie oraz minimalizacja obciążeń ekonomicznych dla przemysłu lotniczego oraz operatorów lotniczych, wynikających ze zbędnego nadzoru regulacyjnego.
- (3) Zmiana 1 ⁽³⁾ do Umowy rozszerza zakres art. 2.B Umowy w celu objęcia nim, między innymi, licencjonowania i szkolenia personelu; jest ona stosowana tymczasowo od dnia 13 grudnia 2017 r. zgodnie z art. 3 decyzji Rady (UE) 2018/61 ⁽⁴⁾.
- (4) Zmieniony art. 5 Umowy przewiduje opracowanie nowych załączników do Umowy w odniesieniu do spraw objętych jej zakresem.
- (5) Obie wyspecjalizowane agencje w rozumieniu art. 1.F Umowy, a mianowicie Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) w przypadku Unii Europejskiej (UE) i Federalna Administracja Lotnictwa Cywilnego (FAA) w przypadku Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA), zaproponowały, aby Dwustronna Rada ds. Nadzoru przyjęła decyzję w sprawie opracowania nowego załącznika 4 do Umowy w celu objęcia nim wzajemnego uznawania ustaleń kontroli zgodności i dokumentacji dotyczących szkoleniowych urządzeń symulacji lotu (FSTD).
- (6) Opracowanie nowego załącznika przyniesie oszczędności obu wyspecjalizowanym agencjom i jednocześnie ograniczy koszty ponoszone przez branżę (operatorów FSTD), skutkiem czego przewoźnicy lotniczy zyskają na większej dostępności FSTD dla ich pilotów.
- (7) Art. 19.C Umowy stanowi, że nowo opracowane załączniki wchodzi w życie na mocy decyzji Dwustronnej Rady ds. Nadzoru powołanej na podstawie art. 3 Umowy.
- (8) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru zgodnie z art. 4 ust. 3 decyzji 2011/719/UE w odniesieniu do decyzji nr 0011 Dwustronnej Rady ds. Nadzoru w sprawie przyjęcia załącznika 4 do Umowy dotyczącego szkoleniowych urządzeń symulacji lotu, zgodnie z art. 3. C.7 i 19.C tej Umowy.
- (9) Stanowisko Unii w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru powinno zatem być oparte na projekcie decyzji nr 0011 Dwustronnej Rady ds. Nadzoru oraz na wspólnej deklaracji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 9.11.2011, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/719/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań prawnych dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 291 z 9.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2018, s. 3.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/61 z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania zmiany do Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań prawnych dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 11 z 16.1.2018, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Dwustronnej Rady ds. Nadzoru, zgodnie z art. 3 i 19 Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Wspólnotą Europejską o współpracy w zakresie uregulowań dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (zwanej dalej „Umową”), w odniesieniu do przyjęcia decyzji Dwustronnej Rady ds. Nadzoru w sprawie przyjęcia załącznika 4 do Umowy, oparte jest na projekcie decyzji nr 0011 Dwustronnej Rady ds. Nadzoru oraz na podpisaniu wspólnego oświadczenia ⁽³⁾.

Artykuł 2

Decyzja Dwustronnej Rady ds. Nadzoru zostaje po jej przyjęciu opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 października 2020 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

⁽³⁾ Zob. dokument ST 11009/19 na <http://register.consilium.europa.eu>.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/1699**z dnia 12 listopada 2020 r.****zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 lipca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/413/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 18 czerwca 2020 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2020/849 ⁽²⁾.
- (3) W następstwie wyroku Sądu w sprawie T-490/18 ⁽³⁾ należy skreślić Neda Industrial Group z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do decyzji 2010/413/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2020 r.

W imieniu Rady

M. ROTH

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 39).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/849 z dnia 18 czerwca 2020 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 196 z 19.6.2020, s. 8).

⁽³⁾ Wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2020 r., Neda Industrial Group przeciwko Radzie Unii Europejskiej, T-490/18, ECLI:EU:T:2020:318.

ZAŁĄCZNIK

W części I sekcja B (Podmioty) załącznika II do decyzji 2010/413/WPZiB skreśla się wpis w brzmieniu:

„47. Neda Industrial Group”.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/1700**z dnia 12 listopada 2020 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 13 listopada 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/2074⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli.
- (2) Dnia 11 listopada 2019 r. Rada, ze względu na utrzymujący się w Wenezueli kryzys polityczny, gospodarczy, społeczny i humanitarny oraz utrzymujące się działania podważające zasady demokracji, praworządność i poszanowanie praw człowieka, przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/1893⁽²⁾, którą przedłużyła do dnia 14 listopada 2020 r. obowiązywanie środków ograniczających, w tym wszystkich wpisów w wykazie.
- (3) Dnia 21 grudnia 2019 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym stwierdził, że decyzja Sądu Najwyższego Wenezueli i nieuznanego Zgromadzenia Konstytucyjnego o pozbawieniu czterech członków Zgromadzenia Narodowego ich konstytucyjnego immunitetu parlamentarnego stanowi poważne naruszenie przepisów konstytucyjnych, praworządności oraz demokratycznej zasady podziału władz. W oświadczeniu tym wyraźnie stwierdzono, że Unia będzie nadal śledzić rozwój sytuacji, i wskazano, że jest gotowa użyć wszelkich dostępnych jej instrumentów – w tym ukierunkowanych środków nieszkodzących obywatelom Wenezueli – by propagować demokrację, praworządność i prawa człowieka.
- (4) Dnia 9 stycznia 2020 r. Wysoki Przedstawiciel wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym stwierdził, że niedawne akty przeciwko jednemu demokratycznie wybranemu organowi w Wenezueli, Zgromadzeniu Narodowemu, i wielu jego członkom, w tym przewodniczącemu Zgromadzenia Narodowego, dodatkowo nasiliły kryzys wenezuelski oraz że próby przymusowego blokowania legalnego procesu wyborczego w prezydium Zgromadzenia Narodowego w dniu 5 stycznia 2020 r. oraz użycie siły wobec przewodniczącego i kilku prawodawców w celu uniemożliwienia im dostępu do Zgromadzenia Narodowego są absolutnie nie do przyjęcia. W oświadczeniu tym wskazał również, że sesja głosowania, która doprowadziła do tak zwanego „wyboru” Luisa Parry, nie była legalna, ponieważ nie przestrzegano procedur prawnych ani demokratycznych zasad konstytucyjnych, oraz że członkowie Zgromadzenia Narodowego muszą być w stanie wykonywać swój mandat parlamentarny otrzymany od ludności Wenezueli w warunkach wolnych od jakiegokolwiek zastraszania lub represji. Ponadto, z uwagi na te poważne działania i decyzje podważające demokrację, praworządność i prawa człowieka w oświadczeniu tym stwierdzono, że Unia zobowiązuje się rozpocząć pracę nad ukierunkowanymi środkami przeciwko osobom zaangażowanym w naruszanie tych zasad i praw.
- (5) Dnia 4 czerwca 2020 r. Wysoki Przedstawiciel wydał w imieniu Unii oświadczenie w sprawie ostatnich wydarzeń w Wenezueli, w tym decyzji Sądu Najwyższego Wenezueli z dnia 26 maja 2020 r. w sprawie zatwierdzenia Luisa Parry jako przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego. W oświadczeniu tym podkreślono, że Unia jest zdania, iż głosowanie, które doprowadziło do tak zwanego „wyboru” Luisa Parry, jest bezprawne, gdyż nie odbyło się zgodnie z procedurami prawnymi ani z demokratycznymi zasadami konstytucyjnymi. Stwierdzono w nim również, że ostatnie wydarzenia pogłębiły długi kryzys instytucjonalno-polityczny w Wenezueli i zawężyły demokratyczną i konstytucyjną przestrzeń w tym kraju. W oświadczeniu tym powtórzono stanowisko Unii, zgodnie z którym trwałe wyjście z kryzysu wenezuelskiego może zostać osiągnięte jedynie w drodze autentycznego i pluralistycznego procesu politycznego, oraz podkreślono, że Unia odrzuca wszystkie rodzaje przemocy, w tym wszelkie próby działań o charakterze wojskowym lub z użyciem przemocy. W tym kontekście Unia zauważyła, że niedawne porozumienie między krajowymi podmiotami dotyczące pomocy humanitarnej stanowi pozytywny krok, i podkreśliła, że wszystkie strony powinny wspólnie i konstruktywnie działać w celu złagodzenia dramatycznego cierpienia narodu wenezuelskiego, które jest potęgowane przez pandemię COVID-19.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2074 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 60).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1893 z dnia 11 listopada 2019 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. L 291 z 12.11.2019, s. 42).

- (6) Dnia 16 czerwca 2020 r. Wysoki Przedstawiciel wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym podkreślił, że wolne i uczciwe wybory parlamentarne i prezydenckie, szanujące normy międzynarodowe, są kluczowe do przezwyciężenia kryzysu w Wenezueli oraz że niezależna i wyważona Rada Wyborcza (CNE) oraz równe szanse umożliwiające udział partii politycznych i kandydatów stanowią podstawę wiarygodnego procesu wyborczego. Ponadto UE zaapelowała do rządu i opozycji, aby podjęły konstruktywne, pluralistyczne negocjacje dotyczące składu CNE i zniesienia zakazów nałożonych na partie opozycyjne.
- (7) Dnia 29 czerwca 2020 r., z uwagi na trwającą poważną sytuację w Wenezueli, Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2020/898 ⁽³⁾, na mocy której środkiem ograniczającym poddano jedenaście osób.
- (8) W tym kontekście zgodnie z art. 13 decyzji (WPZiB) 2017/2074 Rada dokonała przeglądu obowiązujących środków ograniczających i stwierdziła, że środki ograniczające, w tym wszystkie wpisy w wykazie, powinny zostać przedłużone do dnia 14 listopada 2021 r. Środki te nie mają wpływu na ogół ludności i mogą zostać cofnięte, o ile w Wenezueli nastąpi postęp w przywracaniu demokracji i praworządności oraz poszanowaniu praw człowieka.
- (9) Poszczególne wpisy zamieszczone w załączniku I do decyzji (WPZiB) 2017/2074 zostały poddane przeglądowi; należy zaktualizować uzasadnienie dotyczące czternastu osób, a nazwiska wszystkich osób umieszczonych w wykazie powinny zostać zapisane wielkimi literami.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2017/2074,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2017/2074 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 13 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 14 listopada 2021 r.”;
- 2) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/898 z dnia 29 czerwca 2020 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. L 2051 z 29.6.2020, s. 6).

Załącznik I do decyzji (WPZiB) 2017/2074 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Néstor Luis REVEROL TORRES	Data urodzenia: 28 października 1964 r. Płeć: mężczyzna	Od 2016 r. minister spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i pokoju. W kwietniu 2019 r. mianowany także wiceprezydentem ds. robót i usług publicznych i sekretarzem wykonawczym Sztabu Generalnego ds. Energii Elektrycznej. Były generalny dowódca Boliwariańskiej Gwardii Narodowej został awansowany na generała Boliwariańskiej Gwardii Narodowej w sierpniu 2020 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym stosowanie tortur wobec więźniów (politycznych), oraz represje wobec demokratycznej opozycji w Wenezueli, w tym zakaz i tłumienie demonstracji politycznych, dokonywane przez siły bezpieczeństwa pod jego dowództwem.	22.1.2018
2.	Gustavo Enrique GONZÁLEZ LÓPEZ	Data urodzenia: 2 listopada 1960 r. Płeć: mężczyzna	Ponownie mianowany szefem Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN) 30 kwietnia 2019 r. Wcześniej doradca ds. bezpieczeństwa i wywiadu w Kancelarii Prezydenta od 8 stycznia 2019 r. do 30 kwietnia 2019 r. oraz szef SEBIN do października 2018 r. Jako szef SEBIN odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka (w tym arbitralne zatrzymania, nieludzkie i poniżające traktowanie oraz tortury) oraz represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Wenezueli.	22.1.2018
3.	Tibisay LUCENA RAMÍREZ	Data urodzenia: 26 kwietnia 1959 r. Płeć: kobieta	Przewodnicząca Krajowej Rady Wyborczej (<i>Consejo Nacional Electoral</i> lub CNE) od kwietnia 2006 r. do czerwca 2020 r. Jej działania i strategię podważają demokrację i praworządność w Wenezueli, między innymi związku z tym, że nie zapewniła zachowania bezstronności i niezależności CNE zgodnie z konstytucją Wenezueli, a tym samym ułatwiła utworzenie Zgromadzenia Konstytucyjnego i ponowny wybór Nicolása Maduro w maju 2018 r. w wyborach prezydenckich, które nie były ani wolne, ani uczciwe.	22.1.2018
4.	Antonio José BENAVIDES TORRES	Data urodzenia: 13 czerwca 1961 r. Płeć: mężczyzna	Do stycznia 2018 r. szef rządu Okręgu Stołecznego (<i>Distrito Capital</i>). Generalny dowódca Boliwariańskiej Gwardii Narodowej do 21 czerwca 2017 r. Uczestniczył w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Wenezueli i jest odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, których dopuściła się Boliwariańska Gwardia Narodowa będąca pod jego dowództwem. Jego działania i strategię jako generalnego dowódcy Boliwariańskiej Gwardii Narodowej, w tym dopuszczenie do tego, by Boliwariańska Gwardia Narodowa prowadziła działania policyjne wobec demonstracji politycznych oraz jego publiczne wypowiedzi nawołujące do tego, by sądy wojskowe sprawowały jurysdykcję nad ludnością cywilną, podważają praworządność w Wenezueli.	22.1.2018
5.	Maikel José MORENO PÉREZ	Data urodzenia: 12 grudnia 1965 r. Płeć: mężczyzna	Prezes oraz były wiceprezes Sądu Najwyższego Wenezueli (<i>Tribunal Supremo de Justicia</i>). Pełniąc te funkcje, popierał i ułatwiał działania i strategię rządu, które podważały demokrację i praworządność w Wenezueli; jest odpowiedzialny za działania i wypowiedzi uzurpujące władzę Zgromadzenia Narodowego, m.in. za powołanie Krajowej Rady Wyborczej (CNE) w czerwcu 2020 r. oraz zawieszenie i wymianę zarządów trzech partii opozycyjnych w czerwcu i lipcu 2020 r.	22.1.2018

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
6.	Tarek William SAAB HALABI	Data urodzenia: 10 września 1963 r. Miejsce urodzenia: El Tigre, stan Anzoátegui, Wenezuela Płeć: mężczyzna	Wenezuelski prokurator generalny mianowany przez Zgromadzenie Konstytucyjne. Pełniąc tę funkcję, jak i poprzednie funkcje Rzecznika Praw Obywatelskich i przewodniczącego Republikańskiej Rady Moralnej (CMR), podważa demokrację i praworządność w Wenezueli poprzez publiczne popieranie działań wobec przeciwników rządu Wenezueli oraz popieranie pozbawienia Zgromadzenia Narodowego jego uprawnień.	22.1.2018
7.	Diosdado CABELLO RONDÓN	Data urodzenia: 15 kwietnia 1963 r. Płeć: mężczyzna	Przewodniczący Zgromadzenia Konstytucyjnego i pierwszy wiceprzewodniczący Zjednoczonej Socjalistycznej Partii Wenezueli (PSUV). Przyczynił się do podważania demokracji i praworządności w Wenezueli, w tym poprzez wykorzystywanie mediów do publicznego atakowania i zastraszania opozycji politycznej, innych mediów i społeczeństwa obywatelskiego.	22.1.2018
8.	Tareck Zaidan EL-AISSAMI MADDAH	Data urodzenia: 12 listopada 1974 r. Płeć: mężczyzna	Wiceprezydent ds. gospodarki i minister ludowej władzy ds. ropy naftowej oraz przemysłu krajowego i produkcji. Jako były wiceprezydent Wenezueli z prawem nadzoru Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN) El-Aissami odpowiada za poważne naruszenia praw człowieka popełnione przez tę organizację, w tym za arbitralne zatrzymania, politycznie umotywowane dochodzenia, niehumanitarne i poniżające traktowanie oraz tortury. Odpowiada także za popieranie i wdrażanie strategii i działań podważających demokrację i praworządność, w tym za zakaz publicznych demonstracji oraz kierowanie »komórką przeciwzamachową« prezydenta Maduro, której działania wymierzone były w społeczeństwo obywatelskie i opozycję demokratyczną.	25.6.2018
9.	Sergio José RIVERO MARCANO	Data urodzenia: 8 listopada 1964 r. Płeć: mężczyzna	Inspektor generalny Boliwariańskich Narodowych Sił Zbrojnych (FANB), głównodowodzący Boliwariańskiej Gwardii Narodowej do 16 stycznia 2018 r. Uczestniczył w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Wenezueli, odpowiada też za poważne naruszenia praw człowieka popełniane przez Boliwariańską Gwardię Narodową pod jego dowództwem, w tym za nadmierne użycie siły oraz arbitralne zatrzymania i znęcanie się nad członkami społeczeństwa obywatelskiego i opozycji. Jego działania i strategię jako generalnego dowódcy Boliwariańskiej Gwardii Narodowej, w tym dokonywane przez tę gwardię napaści na członków demokratycznie wybranego Zgromadzenia Narodowego i zastraszanie dziennikarzy donoszących o nieuczciwych wyborach do nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego podważyły demokrację i praworządność w Wenezueli.	25.6.2018
10.	Jesús Rafael SUÁREZ CHOURIO	Data urodzenia: 19 lipca 1962 r. Płeć: mężczyzna	Głównodowodzący wenezuelskiej Boliwariańskiej Armii Narodowej. Były szef Sztabu Generalnego przy głównodowodzącym, były dowódca wenezuelskiej Boliwariańskiej Armii Narodowej i były dowódca wenezuelskiego Kompleksowego Regionu Obrony Strefy Centralnej (REDI Central). Odpowiada za poważne naruszenia praw człowieka dokonane przez siły pod jego dowództwem w czasie jego kadencji jako generalnego dowódcy wenezuelskiej Boliwariańskiej Armii Ludowej, w tym za nadużywanie siły i znęcanie się nad zatrzymanymi. Działał przeciwko opozycji demokratycznej i popierał wykorzystywanie sądów wojskowych do prowadzenia procesów przeciwko protestującym osobom cywilnym.	25.6.2018

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
11.	Iván HERNÁNDEZ DALA	Data urodzenia: 18 maja 1966 r. Płeć: mężczyzna	Szef dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (DGCIM) od stycznia 2014 r. i szef gwardii prezydenckiej od września 2015 r. Jako szef DGCIM Iván Hernández Dala odpowiada za poważne naruszenia praw człowieka i represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej popełniane przez członków DGCIM pod jego dowództwem, w tym za stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych.	25.6.2018
12.	Delcy Eloina RODRÍGUEZ GÓMEZ	Data urodzenia: 18 maja 1969 r. Płeć: kobieta	Wiceprezydent Wenezueli, była przewodnicząca nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego i była członkini komisji prezydenckiej do nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego. Jej działania w komisji prezydenckiej, a następnie jako przewodniczącej nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego podważyły demokrację i praworządność w Wenezueli, między innymi poprzez uzurpowanie uprawnień Zgromadzenia Narodowego i wykorzystując je do wymierzania działań w opozycję i do niedopuszczania jej do udziału w procesie politycznym.	25.6.2018
13.	Elías José JAUA MILANO	Data urodzenia: 16 grudnia 1969 r. Płeć: mężczyzna	Były minister władzy ludowej na rzecz edukacji. Były przewodniczący komisji prezydenckiej na rzecz utworzenia nielegalnego Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego. Ze względu na swoją przewodnią rolę w utworzeniu nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego odpowiada za podważanie demokracji i praworządności w Wenezueli.	25.6.2018
14.	Sandra OBLITAS RUZZA	Data urodzenia: 7 czerwca 1969 r. Płeć: kobieta	Rektor Uniwersytetu Boliwariańskiego w Wenezueli (<i>Universidad Bolivariana de Venezuela</i>). Była wiceprzewodnicząca Krajowej Rady Wyborczej (CNE) i była przewodnicząca Komisji Rejestru Wyborców i Rejestru Ludności. Odpowiada za działania CNE, które podważyły demokrację w Wenezueli, w tym za ułatwianie utworzenia nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego i manipulowanie procesem wyborczym.	25.6.2018
15.	Freddy Alirio BERNAL ROSALES	Data urodzenia: 16 czerwca 1962 r. Miejsce urodzenia: San Cristóbal, stan Táchira, Wenezuela Płeć: mężczyzna	Szef Krajowego Ośrodka Kontroli Komitetu na rzecz Miejscowych Dostaw i Produkcji (CLAP) oraz zarządzający (hiszp. protector) stanem Táchira. Także komisarz generalny Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN). Jako szef CLAP i zarządzający stanem Táchira może korzystać z Sił Specjalnych (FAES) i wpływać na nominacje sędziów i prokuratorów. Odpowiada za podważanie demokracji przez manipulowanie dystrybucją programów CLAP wśród wyborców. Oprócz tego, jako komisarz generalny SEBIN odpowiada za działania SEBIN obejmujące poważne naruszenia praw człowieka, takie jak arbitralne zatrzymania.	25.6.2018
16.	Katherine Nayarith HARRINGTON PADRÓN	Data urodzenia: 5 grudnia 1971 r. Płeć: kobieta	W okresie od lipca 2017 r. do października 2018 r. zastępca prokuratora generalnego. Powołana na stanowisko zastępcy prokuratora generalnego z naruszeniem konstytucji przez Sąd Najwyższy, nie zaś przez Zgromadzenie Narodowe. Odpowiada za podważanie demokracji i praworządności w Wenezueli, między innymi przez wszczynanie politycznie umotywowanych postępowań karnych i nieprowadzenie dochodzenia w sprawie zarzutów o naruszenia praw człowieka przez reżim Maduro.	25.6.2018

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
17.	Socorro Elizabeth HERNÁNDEZ HERNÁNDEZ	Data urodzenia: 11 marca 1952 r. Płeć: kobieta	Do 12 czerwca 2020 r. członkini (szefowa) Krajowej Rady Wyborczej (CNE), a także członkini Krajowego Zarządu Wyborczego (JNE). Odpowiada za działania CNE, które podważyły demokrację w Wenezueli, w tym ułatwianie za utworzenia nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego i manipulowanie procesem wyborczym w związku z anulowanymi wyborami prezydenckimi w 2016 r., przełożeniem wyborów gubernatorskich w 2016 r. oraz przemieszczaniem punktów wyborczych z niewielkim wyprzedzeniem przed wyborami gubernatorskimi w 2017 r.	25.6.2018
18.	Xavier Antonio MORENO REYES	Płeć: męczyzna	Sekretarz generalny Krajowej Rady Wyborczej (CNE) od 2009 r. do czerwca 2020 r. Pełniąc tę funkcję, odpowiada za zatwierdzanie decyzji CNE, które podważyły demokrację w Wenezueli, w tym za ułatwianie utworzenia nielegalnego Zgromadzenia Konstytucyjnego i manipulowanie procesem wyborczym.	25.6.2018
19.	Néstor Neptali BLANCO HURTADO	Data urodzenia: 26 września 1982 r. Numer identyfikacyjny: V-15222057 Płeć: męczyzna	Major w Boliwariańskiej Gwardii Narodowej; działał wraz z urzędnikami dykcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contraineligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od grudnia 2017 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i znęcanie się nad zatrzymanymi w obiektach DGCIM.	27.9.2019
20.	Rafael Ramón BLANCO MARRERO	Data urodzenia: 28 lutego 1968 r. Numer identyfikacyjny: V-6250588 Płeć: męczyzna	Zastępca dyrektora w dykcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contraineligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od grudnia 2018 r. i generał dywizji w armii boliwariańskiej od 5 lipca 2019 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych w obiektach DGCIM, które to naruszenia popełniali funkcjonariusze DGCIM pod jego dowództwem. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
21.	Carlos Alberto CALDERÓN CHIRINOS	Numer identyfikacyjny: V-10352300 Płeć: męczyzna	Piastuje wysokie stanowisko (określany jako komisarz, dyrektor i dyrektor generalny) w Boliwariańskich Narodowych Służbach Wywiadowczych (SEBIN). Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i znęcanie się nad zatrzymanymi w obiektach SEBIN. W szczególności brał udział w torturowaniu i okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniu zatrzymanych w należącem do SEBIN więzieniu El Helicoide oraz był odpowiedzialny za popełnianie ww. czynów.	27.9.2019
22.	Alexis Enrique ESCALONA MARRERO	Data urodzenia: 12 października 1962 r. Płeć: męczyzna	Szef krajowego biura zwalczania przestępczości zorganizowanej i finansowania terroryzmu (ONDOFT) od stycznia 2018 r. do maja 2019 r. Krajowy dowódca krajowej jednostki ds. zwalczania wymuszeń i porwań (<i>Comando Nacional Antiextorsión y Secuestro</i> (CONAS)) w okresie między rokiem 2014 a 2017. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych osób przez członków CONAS pod jego dowództwem. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego stosowane przez członków CONAS pod jego dowództwem.	27.9.2019

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
23.	Rafael Antonio FRANCO QUINTERO	Data urodzenia: 14 października 1973 r. Numer identyfikacyjny: V-11311672 Płeć: mężczyzna	Agent Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN). Szef ochrony w międzynarodowym porcie lotniczym Maiquetía. Szef działu dochodzeń w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od roku 2017 do grudnia 2018 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych osób przez członków DGCIM pod jego dowództwem. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej stosowane przez członków DGCIM pod jego dowództwem. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
24.	Alexander Enrique GRANKO ARTEAGA	Data urodzenia: 25 marca 1981 r. Numer identyfikacyjny: V-14970215 Płeć: mężczyzna	Szef (dyrektor) wydziału spraw specjalnych w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)). Awansowany na stopień podpułkownika Boliwariańskiej Gwardii Narodowej 1 lipca 2020 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły skutkujące śmiercią lub uszkodzeniem ciała oraz złe traktowanie – przez niego samego oraz członków DGCIM pod jego dowództwem – osób zatrzymanych w obiektach DGCIM. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego stosowane przez członków DGCIM pod jego dowództwem; brał także udział bezpośrednio w stosowaniu tych represji. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
25.	Hannover Esteban GUERRERO MIJARES	Data urodzenia: 14 stycznia 1971 r. Płeć: mężczyzna	Szef działu dochodzeń w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od kwietnia do sierpnia 2019 roku. Jako szef działu dochodzeń nadzorował obiekt DGCIM w miejscowości Boleíta. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie – przez niego samego oraz członków DGCIM pod jego dowództwem – zatrzymanych osób, zwłaszcza w obiekcie w Boleíta. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
26.	José Adelino ORNELAS FERREIRA Alias: José Adelino ORNELLA FERREIRA/José Adelino ORNELLAS FERREIRA	Data urodzenia: 14 grudnia 1964 r. Miejsce urodzenia: Caracas, dystrykt stołeczny, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-7087964 Płeć: mężczyzna	Sekretarz generalny Rady Obrony Narodowej od 26 lipca 2019 r. i szef Sztabu Generalnego przy głównodowodzącym od września 2020 r. Były dowódca stołecznego strategicznego zintegrowanego regionu obronnego (REDI Capital), były szef sztabu i były zastępca szefa dowództwa strategicznego i operacyjnego Boliwariańskich Narodowych Sił Zbrojnych Wenezueli (CEOFANB). Pełniąc te funkcje, wspierał i ułatwiał działania i strategię rządu Wenezueli, które podważały demokrację i praworządność w Wenezueli. Ponosi odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka i represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w Wenezueli, w tym poprzez utrudnianie świadczenia pomocy humanitarnej i nadmierne stosowanie siły przez członków boliwariańskich sił zbrojnych (FANB), oraz podległych sił pod jego dowództwem, w tym sił strategicznego zintegrowanego regionu obronnego (REDI), zintegrowanej strefy operacji obronnych (ZODI) i Boliwariańskiej Gwardii Narodowej.	29.6.2020
27.	Gladys del Valle REQUENA	Data urodzenia: 9 listopada 1952 r. Miejsce urodzenia: Puerto Santo, Sucre, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-4114842 Płeć: kobieta	Członkini, a od 26 października 2018 r. druga wiceprzewodnicząca nieuznanego Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego (ANC). W ramach swojej wiodącej roli w nieuznanym ANC podważała demokrację i praworządność w Wenezueli, w tym poprzez podpisanie dekretu, który pozbawił immunitetu parlamentarnego przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Wenezueli Juana Guaidó.	29.6.2020

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
28.	Tania Valentina DÍAZ GONZÁLEZ	Data urodzenia: 18 czerwca 1963 r. Miejsce urodzenia: Caracas, dystrykt stołeczny, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-6432672 Płeć: kobieta	Członkini, a od 4 stycznia 2018 r. pierwsza wiceprzewodnicząca nieuznanego Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego (ANC). W swojej wiodącej roli w nieuznanym ANC podważała demokrację i praworządność w Wenezueli, w tym poprzez podpisanie dekretu, który pozbawił immunitetu parlamentarnego przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Wenezueli Juana Guaidó.	29.6.2020
29.	Elvis Eduardo HIDROBO AMOROSO	Data urodzenia: 4 sierpnia 1963 r. Miejsce urodzenia: Caracas, dystrykt stołeczny, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-7659695 Płeć: mężczyzna	Kontroler generalny od 23 października 2018 r., a wcześniej pierwszy i drugi wiceprzewodniczący nieuznanego Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego (ANC). Jego działania, podważające demokrację i praworządność w Wenezueli, to między innymi: stanie na czele nieuznanego ANC, podpisanie »ustawy przeciwko nienawiści«, uzasadnianie usunięcia z urzędu legalnie wybranego gubernatora z opozycji i zakazanie Juanowi Guaidó ubiegania się o jakikolwiek urząd publiczny.	29.6.2020
30.	Juan José MENDOZA JOVER	Data urodzenia: 11 marca 1969 r. Miejsce urodzenia: Trujillo, Wenezuela Adres: Arnoldo Gabaldón, Candelaria, Edo. Trujillo Numer identyfikacyjny: V-9499372 Płeć: mężczyzna	Drugi wiceprezes Sądu Najwyższego Wenezueli (<i>Tribunal Supremo de Justicia</i> (TSJ)) i przewodniczący Izby Konstytucyjnej tego sądu od 24 lutego 2017 r. Jego działania podważyły demokrację i praworządność w Wenezueli, także poprzez liczne orzeczenia wydane w ciągu ostatnich dwóch lat, które to orzeczenia ograniczyły lub podważyły konstytucyjne uprawnienia demokratycznie wybranego organu ustawodawczego, jakim jest Zgromadzenie Narodowe.	29.6.2020
31.	Jorge Elieser MÁRQUEZ MONSALVE	Data urodzenia: 20 lutego 1971 r. Miejsce urodzenia: Caracas, Wenezuela Numer identyfikacyjny: V-8714253 Płeć: mężczyzna	Dyrektor generalny Krajowej Komisji Telekomunikacji (CONATEL) od 7 sierpnia 2017 r. Jego działania osłabiały demokrację i praworządność w Wenezueli, w tym poprzez poważne ograniczanie przysługujących obywatelom Wenezueli praw do wolnej prasy, wolności słowa i do informacji. Wykorzystywał specjalne uprawnienia Conatelu w celu uciszania krytyki i dysydentów sprzeciwiających się reżimowi poprzez blokowanie stron internetowych, filtrowanie ich treści i utrudnianie dostępu do nich oraz poprzez cofanie licencji dla stacji radiowych i telewizyjnych oraz nieudzielanie nowych licencji.	29.6.2020

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
32.	Farik Karin MORA SALCEDO	Numer identyfikacyjny: V-8608523 Płeć: mężczyzna	Prokurator wchodzący w skład Wenezuelskiego Pierwszego Specjalnego Sądu Pierwszej Instancji piastujący stanowisko w Dyrekcji Generalnej ds. Kontrwywiadu Wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)). Jego działania podważające demokrację i praworządność w Wenezueli to między innymi wszczynanie politycznie umotywowanych postępowań karnych, które doprowadzały do arbitralnego zatrzymania członków Zgromadzenia Narodowego i innych urzędników sprzeciwiających się reżimowi Nicolasa Madura.	29.6.2020
33.	Dinorah Yoselin BUSTAMANTE PUERTA	Data urodzenia: 14 stycznia 1975 r. Numer identyfikacyjny: V-10002096 Płeć: kobieta	Prokurator wchodząca w skład Wenezuelskiego Pierwszego Specjalnego Sądu Pierwszej Instancji piastująca stanowisko w Dyrekcji Generalnej ds. Kontrwywiadu Wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)). Jej działania podważające demokrację i praworządność w Wenezueli to między innymi wszczynanie politycznie umotywowanych postępowań karnych, które doprowadzały do arbitralnego zatrzymania członków Zgromadzenia Narodowego i innych urzędników sprzeciwiających się reżimowi Nicolasa Madura.	29.6.2020
34.	Luis Eduardo PARRA RIVERO	Data urodzenia: 7 lipca 1978 r. Numer identyfikacyjny: V-14211633 Płeć: mężczyzna	Posel i wybrany niezgodnie z prawem przewodniczący Zgromadzenia Narodowego. Jako członek Zgromadzenia Narodowego zaaranżował wybory samego siebie na stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego 5 stycznia 2020 r., podważając tym samym demokrację i praworządność w Wenezueli. Wybory odbyły się w momencie, gdy żandarmeria wojskowa uniemożliwiła niektórym parlamentarzystom dotarcie do budynku Zgromadzenia Narodowego, i przy braku kworum. W związku z tym członkowie opozycji musieli sami zorganizować się poza siedzibą Zgromadzenia Narodowego, aby ponownie wybrać Juana Guaidó na stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia. Wkrótce po zaaranżowanym wyborze Parry, wspieranym przez partię polityczną reżimu (PSUV), Parra został przychylnie przyjęty przez Nicolasa Madura i nieuznawane Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne (ANC).	29.6.2020
35.	Franklyn Leonardo DUARTE	Data urodzenia: 15 maja 1977 r. Numer identyfikacyjny: V-3304045 Płeć: mężczyzna	Posel i wybrany niezgodnie z prawem pierwszy wiceprzewodniczący Zgromadzenia Narodowego. Jako członek Zgromadzenia Narodowego zaaranżował wybory samego siebie na stanowisko pierwszego wiceprzewodniczącego Zgromadzenia Narodowego 5 stycznia 2020 r., podważając tym samym demokrację i praworządność w Wenezueli. Wybory odbyły się w momencie, gdy żandarmeria wojskowa uniemożliwiła niektórym parlamentarzystom dotarcie do budynku Zgromadzenia Narodowego, i przy braku kworum. W związku z tym członkowie opozycji musieli sami zorganizować się poza siedzibą Zgromadzenia Narodowego, aby ponownie wybrać Juana Guaidó na stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia. Wkrótce po zaaranżowanym wyborze Duarte wspieranym przez partię polityczną reżimu (PSUV), wybory do prezydium Zgromadzenia Narodowego zostały przychylnie przyjęte przez Nicolasa Madura i nieuznawane Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne (ANC).	29.6.2020
36.	José Gregorio NORIEGA FIGUEROA	Data urodzenia: 21 lutego 1969 r. Numer identyfikacyjny: V-8348784 Płeć: mężczyzna	Posel i wybrany niezgodnie z prawem drugi wiceprzewodniczący Zgromadzenia Narodowego. Nielegalnie mianowany dyrektorem zarządu ad hoc partii politycznej <i>Voluntad Popular</i> . Jako członek Zgromadzenia Narodowego zaaranżował wybory samego siebie na stanowisko drugiego wiceprzewodniczącego Zgromadzenia Narodowego 5 stycznia 2020 r., podważając tym samym demokrację i praworządność w Wenezueli. Wybory odbyły się w momencie, gdy żandarmeria wojskowa uniemożliwiła niektórym parlamentarzystom dotarcie do budynku Zgromadzenia Narodowego, i przy braku kworum. W związku z tym członkowie opozycji musieli sami zorganizować się poza siedzibą Zgromadzenia Narodowego, aby ponownie wybrać Juana	29.6.2020"

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
			Guaidó na stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia. Krótco po zaaranżowanym wyborze Noriega wspieranym przez partię polityczną reżimu (PSUV), wybory do prezydium Zgromadzenia Narodowego zostały przychylnie przyjęte przez Nicolasa Madura i nieuznawane Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne (ANC). W lipcu 2020 r. Noriega, z pomocą wenezuelskiego Sądu Najwyższego (<i>Tribunal Supremo de Justicia</i> (TSJ)) nielegalnie przejął przywództwo partii politycznej <i>Voluntad Popular</i>, tym samym dalej podważając demokrację w Wenezueli.	

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)